



Stutt er millum gravirnar í kirkjugarðinum í Vestmanna. Tað er ein nokkso sermerktur kirkjugarður, tí lendið er so óslætt

Nýggjan kirkjugarð

Fáar gravir verða aftrat í gamla kirkjugarðinum í Vestmanna

Bygdarráðið í Vestmanna hevur leingi arbeitt við málinum um at gera nýggjan kirkjugarð. Verandi kirkjugarður er fullur og kann ikki útbyggjast.

Nú verður tað, at nýggjur kirkjugarður verður gjørdur.

Bygdarráðið skrivaði í samráð við Arkitektafelag Føroya út almenna hugskotskapping um nýggjan

kirkjugarð, og nú er støða tikin til tey 14 uppskotini, sum komu inn. Uppskotini vórðu sýnd fram í nýggja skúlanum um vikuskiftið.

Gudmund S. Hansen fekk fyrstu vindersløn fyri sítt uppskot, Albert Isfeld fekk 2. virðisløn, og Tummás Lauritsen 3. virðisløn.

Nýggi kirkjugarðurin skal gerast á Fornlendi, har frægasta nøkulunda slætt-

lendi er. Bygdarráðið ætlaði at gera nýggjan kirkjugarð inni á Leiti, men hesum settu friðingarmyndugleikarnir seg imóti.

Í nýggja kirkjugarðinum verður láss fyrri millum 600 og 800 gravum. Hetta vil siga, at Vestmanna kann klára seg við henda kirkjugarðin í 60-70 ár.

Maria Hansen, bygdarráðsforkvinna í Vest-

manna, sigur, at farið verður at gera nýggja kirkjugarðin sum skjótast. Nýggi garðurin má kunna takast í nýtslu longu næsta ár, tí pláss er ikki fyri fleiri gravum í verandi kirkjugarði.

randi

Landið má hjálpa

heldur Maria Hansen, bygdarráðsforkvinna í Vestmanna. Í gjár var hon á fundi við landsstýrið um fíggjarstøðuna hjá Vestmanna kommunu

Tað stendur syndarliga illa til fíggjarliga hjá nógvum kommunum.

Ein kommuna, sum er sera hart fyrispent, er Vestmanna kommunu.

Bygdarráðið og umsitingin hava brúkt nógvu tíð uppá at fáa uppskotið til fíggjarætlan fyri næsta ár at haga saman. Men tað sigur tað sama. Yvir fimm mió. krónur fara at vanta í næsta ár.

Sambært uppskotinum verður samlaða skattainntøkan hjá kommununi 16 mió. krónur næsta ár, men Maria Hansen ber ótta fyri, at henda upphædd ikki verður so stór.

Bara rentur og avdrøg hjá kommunu far við góðum fimm mió. krónum.

Eftir eru so fimm mió. krónur til raksturinn, men hvussu víkir og vendir, kunu rakstrarútreiðslurnar ikki fáast niður um 10 mió. krónur. Sostatt vantar kommununi minst 5 mió. krónur til raksturinn.

Í gjár var bygdarráðið á fundi við landsstýrið fyri at tosa um støðuna.

Landsstýrið má taka sín part av ábyrgðini fyri fíggjarstøðuni, tí landsstýrið hevur góðkent lántøkurnar, sigur Maria Hansen.

Hon hevur einki liðugt uppskot um, hvussu kommunan kann koma burtur úr trongstøðuni. At taka upp nýggj lán til rakstr er í hvussu er ikki nøkur nýtilig loysn, heldur hon.

Aftur ferjulegan

Sjálvandi var ferjulegan eitt av evnunum, ið berast skuldi upp á mál við landsstýrið. Bygdarráðið heldur fast við, at tað er órímligt, at Vestmanna skal bera allar útreiðslurnar av ferjuleguni, sum er til sambandið við útheimin. Rentur og avdrøg av lánun til ferjuleguna eru góðar tvær mió. krónur um árið, t.v.s. 10% av øllum rentu- og avdráttarútreiðslurnum hjá kommununi. Havnargjaldið hjá starnsfaraskipinum røkkur einki.

Onkur kommuna hevur tað uppskotið fyrst fáa rakstrarútreiðslur sínar niður at taka av almennu barnaansingina. Maria Hansen sigur, at tað ætla tey ikki at

gera í Vestmanna. Hon heldur tað ikki vera rætt at leggja á har, tí tað er neyðugt at hava kommunalu dagrøktina. Harafrat ivast hon í, um tað hevi lætt nakað um fíggjarliga hjá kommununi, um dagrøktin ikki var, tí tað hevði havt við sær, at skattaintøkan minkaði. Tí so vóru tað nøkur, sum ikki sluppu út í lønt arbeiði.

Vit kunnu ikki spara meira. Vit skóru niður bæði í 1988 og 1989 alt, sum kundi skerast burtur. Tað er nógv ringt sum er, tí alt fer í ørøkt, tá eingir pengar eru til viðlíkahald, sigur Maria Hansen.

randi

Vikan ið fór

**Randi Jacobsen,
blaðkvinna,
skrivar:**



Upp undir seinasta lögtingsval høvdu flestu valevnini á munni, at tey skuldu venda gongdini í landinum.

Ein vika er farin aftrat, og enn hava vit einki hoyrt um nakað hugskot ella nakran ætlan um at venda gongdini.

Ein vika er farin aftrat við nógvum lýsingum í bløðunum um tvingilsølur, sjálvbodnar likvidationir og konsurs. Tíðindini vóru aftur nógv um ikki at fáa endarnar at røkka saman, um hall, um arbeiðspláss sum lata aftur, um uppsagnir og arbeiðsloysi. Landið eigur ongargengar, kommunurnar eiga ongargengar, og tað stendur á hjá nógvum at fáa nóg mikið at liva av.

Fiskastovrnarnir eru uppfiskaðir, og bara nakrir undirmálarar koma upp á land, og ymsar EF-reglur, sum nú koma í gildi, bota ikki okkara møguleikar okkara at klára okkum.

Ikki serliga hugalig tíðindi hesa myrku árs-tíðina við nógvum vindi og regni.

Líkt er ikki til, at nakar hevur nakað boð uppá, hvat er at gera fyri at koma aftur á fótur. Eingin sigur í hvussu er nakað. Tað eru kortini tey, sum mæla frá at seta pengar í ætlaða undirsjóartunnilin undir Vestmannasundi, samstundis sum sparast skal á øllum øðrum økjum.

Í teimum árunum, tá einki var óført, fekk ein kommuna fyri og onnur eftir sær dagrøkt ella aðra almenna barnaansing. Tá tørvar var á øllum arbeiðsferum hondum. Nú tað sansar at hjá kommununum, mugu tær til at skera okkurt burtur, og sambært tíðindum í vikuni, ið fór, umhugsa summar kommunur at taka av sína barnaansing. Ein áminning um at kvinnurnar eru eyka arbeiðsmegin, sum skal koma, tá hon verður kallað.

Heilsuverkið sleppur sjálvsagt heldur ikki undan at spara, og vit

hoyrdu um trý røktarheim, sum hava fingið álagt stórar sparingar. Tey, sum vita bara eitt lítið sindur um, hvussu arbeiðið gongur á røktarheimum, hvussu grúsumt tað er ikki at hava fleiri røktarheimspláss, sjúk og ússaliggja heima og fáa ikki neyðugu røktina og hjálpinu, halda tað vera ómenniskjaligt at skula spara so nógv í heilsuverkinum. Pengarnir mugu kunnu takast av onkra aðrastaðni, ber ikki til at fáa fleiri pengar til vega.

Óg tá tað nú stendur so illa til við pengum í heilsuverkinum, ið tókist tað mær ørkymlandi ein dag í útvarpinum at hoyra orðaskiftið um deyðskriterið og at geva sjúkum fólki frískar likamslutir frá øðrum, sum ikki kunnu liva. Sendingin gav tað fatan, at Landsjúkrahúsið kundi hugsað sær at fingið góðuleikan at skifti nýru út á fólki.

Tá alt annað verður roknað í pengum, má hesin spurningurin tað eisini. Eg loyvi mær at gita, at tað eru fakligar ambitionir, sum liggja aftanfyrri ynksi Landsjúkrahúsins at sleppa at gera tilíkar skurðviðgerðir. Enn eru læknaar aðrastaðni óivað kønari í hesum arbeiði. Teir vilja allar dagar hava meira royndir, tí tað hevði neyvan verið ofta, tað bar til at funnið hóskandi nýtt nýra at givið einum sjúkum menniskja.

Men hetta málið er meira torgreitt enn so. Fyri tey, sum tørvar nýtt nýra, kann tað vera livið um at gera. Fyri onnur er tað ein etiskur spurningur.

Meginparturin av tíðindunum vóru aftur hasa vikuna keðilig tíðindi. Men tað er ein glotti. Um ein mánað koma jólini, og tá gongur aftur móti ljósari tíðum. Dagarnir leingjast tá í hvussu er.